

318.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 27 maja 1933 r.

o udzielaniu zwolnień od eksportu produktów naftowych oraz uiszczaniu opłat za zwolnienie.

Na podstawie punktów g), h), j), oraz l) art. 1 i art. 7 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306), zarządzam co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa naftowo-rafineryjne i gazolinowe, które chcą być zaliczone do przedsiębiorstw, wymienionych w §§ 9, 10, 11 i 12 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. w sprawie przymusowej organizacji obrotu zagranicznego olejem skalnym i produktami naftowymi (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754), powinny najpóźniej na dwa miesiące przed początkiem roku kalendarzowego złożyć zarządowi „Polskiego Eksportu Naftowego” oświadczenie, ile zamierzają przerobić ropy oraz półproduktów, dowiezionych z innych zakładów lub posiadanych w zapasie, bądź wytworzyć produktów lub półproduktów w nadchodzącym roku.

W odniesieniu do roku 1933, oświadczenia powyższe powinny być złożone w terminie 8 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego i obejmować okres od 1 maja do 31 grudnia 1933 r.

§ 2. Przedsiębiorstwa, które nie złożą przewidzianego w § 1 oświadczenia, nie będą zaliczane do przedsiębiorstw, którym przysługują ulgi, przewidziane w §§ 9, 10, 11 i 12 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. Późniejsze oświadczenia, oraz zmiany poprzednich oświadczeń, będą uwzględniane poczynając od miesiąca następującego po złożeniu tego oświadczenia.

§ 3. Ulgi, przewidziane w §§ 9, 10, 11 i 12 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r., nie mają zastosowania, jeśli odnośne przedsiębiorstwa nie przerabiają surowca lub półproduktów we własnym zakładzie, lecz oddają je do przeróbki innym przedsiębiorstwom.

§ 4. Na podstawie wymienionych w § 1 oświadczeń, zarząd „Polskiego Eksportu Naftowego” zaliczy poszczególne przedsiębiorstwa bądź to do właściwych grup, przewidzianych w §§ 9 i 11 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r., bądź też uzna je za nieuczestniczące w „Polskim Eksporcie Naftowym”.

W odniesieniu do pierwszego roku operacyjnego „Polskiego Eksportu Naftowego”, obejmującego okres czasu od 1 maja do 31 grudnia 1933 r., przeróbka poszczególnych przedsiębiorstw będzie dla celów wyszczególnionych w ustępie poprzednim przeliczona na okres całoroczny w stosunku do 8 miesięcy.

§ 5. Przy zaliczeniu przedsiębiorstw rafineryjnych do grupy, określonej w § 12 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z 12 października 1932 r., dolicza się do przeróbki ropy również przeróbkę półproduktów, nie pochodzących z ropy, przerobionej w danym przedsiębiorstwie rafineryjnym w tym samym roku operacyjnym.

§ 6. Przedsiębiorstwa, określone w § 12 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r., które w ciągu roku operacyjnego powezmą zamiar powiększenia swojego przerobu, lub wytwórczości rocznej, lub których przerób ropy naftowej, lub wytwórczość gazoliny przekroczyła w ciągu roku operacyjnego 1.000 tonn ropy lub 300 tonn gazoliny, powinny o tem donieść bezzwłocznie zarządowi „Polskiego Eksportu Naftowego”.

§ 7. Przedsiębiorstwa, uzyskujące na podstawie §§ 10 i 11 rozporządzenia Ministra Przemysłu

Handlu z dnia 12 października 1932 r. zwolnienie do sprzedaży na rynku krajowym produktów, należących do masy eksportowej, są uprawnione swą roczną wytwórczość dowolnie rozłożyć na poszczególne miesiące roku operacyjnego, nie mogą jednak wysłać na rynek krajowy w jednym miesiącu więcej poszczególnych produktów niż jedną ósmą swej całorocznej wytwórczości danego produktu, choćby z wytwórczości miesięcznej wynikało. Całoroczną wytwórczość poszczególnych produktów ustala się według ostatnich danych statystycznych, które zostały podane przez przedsiębiorstwa zarządy „Polskiego Eksportu Naftowego”.

§ 8. Przedsiębiorstwa, określone w §§ 10 i 11 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r., pragnące zbyć na rynku krajowym produkty, wydzielone do masy eksportowej (§§ 8 i 9 powołanego rozporządzenia) powinny uzyskać od „Polskiego Eksportu Naftowego” certyfikat zwolnienia.

Certyfikat zwolnienia będzie zawierał:

- a) nazwę przedsiębiorstwa,
- b) oznaczenie rodzaju produktów i ich ilości,
- c) czas ważności certyfikatu,
- d) inne warunki, pod którymi certyfikat został wydany,
- e) podpis zarządu „Polskiego Eksportu Naftowego”, oraz
- f) podpis Komisarza Rządowego.

§ 9. Podstawę obliczenia opłat, jakie mają być uiszczane za ilości wysłane na rynek krajowy ponad przyznany kontyngent krajowy, a przewidzianych w punkcie g) art. 1 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. oraz w §§ 10 i 11 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r., stanowi różnica między cenami krajową, a eksportową, określone w sposób przewidziany w statucie organizacji „Polski Eksport Naftowy”. Wysokość opłaty obliczona będzie według norm, ustalonych dla poszczególnych grup w §§ 10 i 11 powołanego rozporządzenia.

§ 10. Suma opłat za ilości, wysłane na rynek krajowy w danym miesiącu na podstawie certyfikatów zwolnień, będzie obliczona w miesiącu następnym i podana do wiadomości zainteresowanego przedsiębiorcy. Obliczenie to (wymiar opłat), sporządzone przez zarząd „Polskiego Eksportu Naftowego”, podpisuje Komisarz Rządowy. Przedsiębiorstwo obowiązane jest wpłacić oznaczoną w tym wymiarze kwotę w terminie dni czternastu od dnia otrzymania wymiaru do Pocztovej Kasy Oszczędności na rachunek „Funduszu Popierania Wiertnictwa Naftowego”.

Na prośbę przedsiębiorstwa może Komisarz Rządowy odroczyć zapłatę najwyżej na okres jednego miesiąca.

Niewpłacona w terminie opłata ściągana będzie w drodze postępowania przymusowego w administracji. W razie niewpłacenia opłaty w przewidzia-

nym terminie będą aż do czasu uiszczenia zaległych kwot, wstrzymane przedsiębiorstwu wysyłki na rynek krajowy na podstawie wydanych dotąd certyfikatów zwolnień, oraz wydawanie dalszych certyfikatów; ponadto będzie przedsiębiorstwo obowiązane od dnia powstania zaległości aż do zupełnego wyrównania tejże uiścić odsetki zwłoki w wysokości 1% miesięcznie.

§ 11. Od wymiaru opłat służy odwołanie do Ministra Przemysłu i Handlu. Odwołanie powinno być wniesione na ręce Komisarza Rządowego w ciągu dni 14 od dnia doręczenia wymiaru. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłat.

§ 12. Komisarz Rządowy „Polskiego Eksportu Naftowego” przesyła obliczenia ilości produktów, które poszczególne przedsiębiorstwa uprawnione będą zbywać na rynku krajowym, oraz zawiadomienia o udzielonych zwolnieniach na rynek krajowy organom kontroli skarbowej, sprawującym nadzór nad odnośnymi przedsiębiorstwami.

§ 13. Uczestnik „Polskiego Eksportu Naftowego”, który przekroczył ilość produktów, oznaczoną w obliczeniu, lub w certyfikacie, jako wydzieloną z masy eksportowej do zbycia na rynku krajowym, podlega w myśl punktu h) art. 1 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym karze w wysokości przeciętnej ceny krajowej hurtowej danego produktu w chwili popełnienia przekroczenia.

Kary te, wymierzane przez Komisarza Rządowego, będą ściągane w drodze postępowania przymusowego w administracji i wpływają do Pocztovej Kasy Oszczędności na rachunek „Funduszu Popierania Wiertnictwa Naftowego”.

Od orzeczenia nakładającego karę służy odwołanie do Ministra Przemysłu i Handlu. Odwołanie powinno być wniesione na ręce Komisarza Rządowego w ciągu dni ośmiu od dnia doręczenia orzeczenia.

Pozatem naruszenie postanowień niniejszego rozporządzenia podlega karze, wymienionej w art. 5 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*